

Бол. № 30.4.0. Последно Люпило (късни стихове) – Четвърта Част – Съкратено!

Христо Мирски Христо Мирски

2026-01-01 2026-01-01

Contents

П_О_С_Л_Е_Д_Н_О_ Л_Ю_П_И_Л_О_

(Късни Стихове) — Четвърта Част — Съкратено!

**(мирскети, мирскетини, и каквото е изкласило
в градината на Христо Мирски на стари години,
от 2015-та, та чак докато 2020-та мине и замине)**

Христо Мирский, 2015 - 2020

— — — — —

[**Резюме:** Това е поетична сбирка от най-различни хумористични стихове все в моя стил, който аз проявих още в "Пъстра Каламбуриада" доста отдавна. Те са в раздели: философски, секси, детски, нонсенси, кудоши, разпявки, други, Моето отечество, и са все с хубави детски рими, и станаха твърде много за 1 книга та затова ги публикувам в 4 части. Този път ги събирах 5 години, като мислех те да са ми последните, и действително след тях смятам да пускам само по някой Poetical Mix на 4 езика, и по за 1-2 години, освен ако случайно не напиша

набързо нещо по-дълго.]

[Идея за **илюстрация** на корицата: Ами, съдейки по заглавието, тук трябва да бъде показано някакво люпило с яйца, само че, тъй като аз съм той, те трябва да са люпени от *петел*. По-конкретно аз предлагам следното: един полог (сламено гнездо) с яйца, само че те са боядисани като великденски с пъстри цветове (най-добре на петна с различни цветове, примерно зелено и жълто, червено и оранжево, и т.н.), и отгоре стои гордо един петел, с пъстра опашка, гребен, и прочее, и кукурига. Това като картинка в рамка с размери 450 x 450 пиксела, под автора и заглавието.]

— — — — —

СЪДЪРЖАНИЕ НА РАЗДЕЛИТЕ

Предговор
Философски
Леко секси
За деца
Нонсенси и каламбури
Разни кудоши
Разпявки под душа
Други
Моето отечество (поетичен цикъл)
Следговор

Забележка: Тъй като книгата е доста голяма то тя се публикува в 4 части, както следва: в I-та част е от самото начало до края на дългите философски стихове (този раздел е най-дългия), във II-та са късите философски неща + сексито + детските, в III-та са нонсенсите + кудошите (като по-дребни нонсенси), и в IV-та са от разпявките и чак до края.

— — — — —

На своята младост посвещавам

— — — — —

Продължава от предишната част ...

— — — — —

РАЗПЯВКИ ПОД ДУША

Това са кратки 4-стишия, които всеки мъж, млад или стар, особено когато го чака някоя мацка на легло, може да си пее под душа, за повдигане на настроението. За стандартизация съм ги направил с по 4 куплета всичките, но те лесно могат да се варират според желанието и настроението на човека. Във всеки случай тук няма нищо сложно, трябва само идея и настроение; е, аз Ви давам някои идеи. Мелодията, разбира се, може да е различна, това са кратки редове, тъй че избора е голям. Но обърнете внимание, че стиховете са за мъже, пеенето в банята не е работа за жени, освен ако някоя от Вас не се чувствава ... еманципатка до мозъка на костите си и просто не може без това, ала тогава май ще се наложи сама да си измисля идеята, тъй като аз давам само 1-2. Накрая има и малко двустишия като припеви, които може и да се варират до 4 реда с повторения, но добавяйте, творете сами.

Е, откровено казано, не всичките са смешни, някои от тях са доста критични, но пък няма сега да взема да си променям амплото само заради тези разпявки. Така че те са и смешни, и философски, и секси, и груби, от всичкото по малко, само дето избягвам да поучавам много хората тук, и да се мотивирам навсякъде, защото: ами, не и под душа.

— — —

РАЗПЯВКА I

Еден маж до краста гол
к'опа нива с карфиол,
за да има зиме бол
той мезе за алкохол.

Със мустак едва набол

(с члена в левия крачол),
този мъж до кръста гол,
свирка ей тъй: си, фа, сол.

'Гато к'опаш карфиол,
н'е е кат' да си на стол,
трябват мускули на вол,
и потта блести кат' сол.

Тъй че този мъж е гол
(даже капе му сопол),
често ... пръцка — ял фас'ол —,
но обича карфиол.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА II

Известно е от памтивека
туй, че мъжът, той е човека,
докат' жената е дюшек,
за всеки мъжки по-здрав тек.

'Ма туй се знай и от шебек,
че сал мъжа, той е човек,
докат' жената е с дефек,
и често служи за дюшек.

Във студ и мраз, във жар и пек,
мъжът е бил, и е човек,
докат' жената'й с нрав по-лек
и я използват за дюшек.

Освен туй тя е със "геврек" —
май Дядо Боже'й бил зевзек —,
ала човек е сал мъжа,
отпред, но и откъм ... гъжа.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА III

Радамес обичал бил ... петмез,
а пък аз си пийвам с кеф боза.
Който може да ми каже днес,
луркуа е всичко туй така?

Със петмеза днес аз карам "без",
щот' не се продава той — 'ми да!
Чух че бил той тъмен, гъст, кат' грес,
но бозицата е красота.

Пък и тоз' деспотин Радамес,
казват, че отворел ли уста,
бълвал бил към робите карес,
пък то туй е вече срамота.

Но 'ко ще той да е ял и грес —
'кво знам аз, 'ми тъй, *комси-комса* —,
знам, че бил е някакъв сербез,
и изчезнал вече от света.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА IV

Ще отида във ... Лесото,
да си купя там месото,
щот' у нас кат' през просото
караме я със месото.

Във Лесото, във Лесото,
там ми е на мен местото,
тъй кат' мръвката, месото,
туй е то за мен доброто.

Ами да, при нас петното
е в цената на месото,
а пък хор'та имат мото:
"Мазничко да ни'й ... ___ното [крос-?]"

Тъй че аз, зарад' месото,
ш'се преселя във Лесото,
и ш'си найда там доброто,
кат' печалбица от Тото.

12. 2018

— — —

И т.н. ...

— — — — —

ДРУГИ

— — —

НА МОЕТО ДРУГАРЧЕ (стих мирскет)

Дивото цветче, наречено глухарче,
първо е за мен, ще знаете, другарче;
почна ли да готвя — да набера бягам
двайсетина листа, щот' на всичко слагам.

То помага главно да е в ред *джигера*,
ала туй дживот е, и ... джигита прай!
Тъй че дойде ли отново *primavera**
сбирам го навреде аз из моя край.

[* Пролет, на италиански, нещо преди вего-истинския сезон.
]

От цветчетата пък правя си медец,
а листата осолявам на туршия,
в резултат на туй съм здрав — защо да крия? —
и, макар и дърт, но свеж и хубавец.

И излиза, че във форми най-различни
храни ме таз' билка и крепи отлично,
и при туй живея аз икономично!

06. 2016

— — —

ЛАПАЙТИ ДИЦА, ИЦА! (мирскетино)

Яжте повече яйца,
ма най-баш ... черупките!
Те във вашите чревца
калций снасят, шлюпките.
Тъй че възрастни, деца,
запечете, хрупкайте.
Живват стави и сърца.

07. 2016

П.П. Значи, това нещо, че черупките на яйцата съдържат калций в най-чист вид, трябва да го знаят всички лекари, но в днешно време те си подкрепят "гилдията" и в никакъв случай няма да ви кажат за някакво лекарство, което не струва нищо. Аз, обаче, си спомних, че на времето си (т.е. преди 60-тина години) са ме карали да ям черупки на яйца, и сега на стари години поднових това, и се чувствам съвсем добре, подмладявам се, и изобщо *не изпитвам нужда* от мляко. Защото млякото се консумира основно заради калция, а той в него *не* е в добър вид, съдържа много слуз. Не искам да кажа, че не трябва да ядете млечни продукти, като сирене или кашкавал, но заради вкуса им, иначе в най-добрия случай кисело мляко понякога, но пряното е направо излишно. Така че, госпожи и господа, ако искате, вземайте пример, ако не, чакайте и у нас да вземат да продават черупки на яйца по аптеките, и тогава да купувате. Те просто се препичат малко докато станат леко кафяви, независимо дали са взети от сурови или варени яйца, стриват се в шепата и се лапат (и ако човек има зъби може и да си ги дъвче, но те няма как да ви порежат); дневната дажба за мен е около 1/5 от яйце, т.е. 6 яйца месечно. Това е, аз си изпълних дълга, а вие както желаете. Но имайте предвид, че калция гради и кости, и стави, и кръвоносни съдове, и зъби, и по този начин той е практически *вкусен*.

— — —

ИМАЛА МАЙКА (феминистичен вариант, а ла Мирски)

Имала-а мама, имал и тати,
сал една-а керка, ега-а ти!

Ега-а ти, сал ке-ерка,
'ма то каквот' Бог ни прати;
сал ке-ерка, ега-а ти,
ама то що Бог ни прати.

Раснала *Пена*, па пораснала,
и у школото, всичко узнала,
прави-ила с момче-ета,
туй що се прай в пуберте-ета;
позна-ала в пуберте-ета,
кат' всяка друга, момчета.

Бачкала после де-къде свари,
за да изкара бар' малко пари,
с дрешчици дай отбра-ани,
не с туй що е от ла-ани;
с дрешчици все отбра-ани,
не стари вече, от лани.

Докато гледат, мама и тати,
че провиснали, ега-а ти,
гърдите ù бухла-ти
виснали веч' *полега-ати*,
станали веч', ега-а ти,
циците ù *полега-ати*,
висна-али, ега-а ти,
циците ù *полега-ати*.

08. 2016

П.П. Тук има две забележки, маркирани с наклонен шрифт. Едната е за "Пена", вместо което име може да стои всяко друго двусрично, ама и трисрично, при желание, ако се скъси предишната дума (прим. "Расла Марийка"). Другата е че при този неравноделен такт някъде се вмъква една сричка и това също е с наклонени букви. Е и ударенията не са съвсем правилни, това е нещо македонско, а има и други неправилности.

— — —

В ПОЛЗА НА БИЗНЕСА (кратки реклами)

Нема оти дълго да се каните —
най-добрия сме бутик в Баланите.

Never stop before the entrance, we
just invite you *быстренько* войти.

Някъде с клиентите се сал гъбаркат,
ний сме честни, нямаме "филе хлебарки".

Was Sie wünschen, meine Damen, Herren,
hier becommen Sie, mit Manieren.

В някой магазини са нахални, дръзки,
ний пък не Ви време дамските превръзки.

Тука всеки може да намери
tutto per i suoi desiderì.

Тук, 'ко Ви запитаме: Comment ça va?
казвайте: 'ми ще си купя т'ва-он'ва.

Number 1 of number 1 of shops is this!
Затова се пазарува тук с пениз.

Unseres Geschäft der beste ist, nicht wahr?
Surely у нас, 'ма май и по света.

Торопитесь люди в этот магазин,
it is nice, enchanting, enticing like sin.

Кто сюда ни разу не вошёл,
тот по мне верблюд, иднюк, осёл.

Эт' не магазин, а прямо люкс и блеск!
Който влезе, граби, не излиза без.

Wenn ich Geld ein bisschen habe, come hier,
хем ги харча с кеф, хем гледам си сеир.

Ma che bel negozio, e per pochi soldi!
Дёшего всё здесь-то, заходить извольте!

Коего е вярно е право, и тука
купува народа отвъд комшулука.

Oh mon Dieux, mein Gott, oh mamma mia!
Тук съм в изобилие до шия.

Alles was Sie wünschen hier wir haben.
Даже от комар масчица, да бе!

Ma che cosa fai, bella cara mia?
Влез, ала не даваме на вересия.

If you enter our shop you'll see
всякакви неземни красоти.

Wissen Sie, in unserem Geschäft
Вий ще пазарувате със кеф.

01. 2017

— — —

И т.н. ...

HEILIGE NACHT
(кощунствено либрето)

В хайлиге нахт
аз се ... из___ [-секнах]!
Ах как посмях,
що доживях?
Ах как посмях,
баш в тази нахт,
Що доживях —
седнах и ___ [играх]?!

Да стискал бях,
ала не щях,
с ядене бях
пълен кат' мях.
Пълен кат' мях
с ядене бях,
и не успях;
да стискал бях.

С туй се олях,
туй беше грях,
късно прозрях —
да пукнал бях!
Да пукнал бях
'гато прозрях,

че туй бе грях,
с койт' се олях.

Тъй в моя страх
три дни не ____ [пях],
докат' разбрах:
всичко е грях.
Ала разбрах:
всичко е грях,
при все че в страх
три дни не ____ [спах],

Като "поврях",
мъдрост пресях:
Бог е, прозрях,
гъдел и смях!
Гъдел и смях —
Бог ил' Алах —,
но туй прозрях,
дълго кат' "врях".

Тъй в тази нахт —
кат' мях със грях —,
с пиене, ах,
пак се олях.
Щот' всеки'й, ах,
пълен със грях,
а Бог, Алах —
гъдел и смях!
а Бог, Алах —
гъдел и смях!

12.2020

П.П. Сега, аз моля за извинение, и това *не* значи че не харесвам този мил семеен празник, с постни ястия, а не с луксозни неща, но идеята ми се видя направо страхотна (защото, дето се вика, случва се, празник или не празник), плюс това 4-срични стихове не се пишат (те, навярно, са с 7 или 8 срични но с вътрешна рима) и това беше ново предизвикателство.

— — — — —

МОЕТО ОТЕЧЕСТВО

(поетичен цикъл)

— — —

НА МОЯТА РОДИНА

Роден съм аз тука, и своята страна
обичах, ще знаеш, досуш кат' жена,
но вече от нея глава ме боли.
Ма то със жените е тъй, разбери!

Живея аз в нея все беден, кат' кол,
макар че покриват мазол след мазол
ръцете ми, щото у нас е така:
все залудо бачкаш, но инак — беда.

Та моята родина е чудна страна,
но е ратайкиня на други в света,
и в този процес става често ... курве
и ме пренебрегва тъй как две и две.

А има си всичко, снага, телеса,
где барнеш, все пълни се твойта ръка,
но рядко'й добра щом си беден човек,
така е отдавна, и в днешния век.

Живял съм аз малко и в други страни.
Там грижи за хората имат добри.
Докато при нас като вълк-единак
живееш, и то ако имаш мерак.

Така че аз тези, що бягат от нас
приветствам, понеже се иска кураж
родината да си напуснеш без свян
и да се преселиш във чужди ти стан.

Но тъй като вече бая остарях
не мога да бъда един аз от тях
и тук ще ми бъде и гроба на мен,
макар от страната дан' съм възхитен.

01. 2016

— — —

ТАМ ГДЕ РОМОЛИ РЕЧИЦА

Там, где тихо ромоли речица
легнала е селска хубавица
и на слънцето излага,
не че толкоз се налага,
поразголената доста __ца [пани-?]

По-надолу пищният ù таз
е готов почти диван-чапраз,
ако и да е с гърбица,
да започне секс-игрица,
и 'ко може да е "много раз".

И бедрата, още без масчица,
тръпнат да ги галят със ръчица
и във порива на бурна страст
мъжкият набъбнал бързо "праз"
да се шмугне там като къртица.

Затова са всичките преструвки,
гримове, и дрешки, и обувки,
устните със цвят на лютеница,
цялата таз' лъскава корица —
мъжките да привлекат милувки.

Ала да оставим таз' лъвица
(или, ако щете, магарица),
аз за родния милея край,
и най-баш кога е месец май,
и зелена вред расте тревица.

05. 2016

— — —

ТАМ ВЪВ БЛИЗКАТА ГОРИЧКА

Тамо горе, в близката горичка,
мъж, наметнал на гърба абичка,
удря яко с секирчето
да пререже тъй дръвчето,
да изкара някоя паричка.

Щот' във този демократски глад,
и на село 'ко живееш, брат,
не размахваш ли ръчичка
все се цупи твойта ___ка [Мич-?],
че пак няма дрешки за парад.

Тъй с дръвца ти пълниш своята бричка
и послушната ти магаричка
ги довлича до клиента
да си топли 'партаментата,
и туй помощ е, макар мъничка.

Или копаш на заможни двора,
ил' оправяш някому стобора,
или кравичка, овчичка,
водиш да пасе тревичка,
а и чистиш им след туй обора.

И изобщо, нямаш ли маичка,
трепеш се за сухичка коричка,
че във нашта хубава страна
вири нависоко тоз' носа,
кой се вози в лъскава количка.

05. 2016

— — —

СРЕД ВИЛА НА ПОЛЯНКА

Сред луксозна вила, на полянка,
седнала е млада куртизанка,
и си доларчетата брои,
и оглежда ги от вси страни,
че ги вади с пот, макар с лежанка.

Ето, снощи се озори доста,
и за малко не напусна поста,
тъй кат' беше той бабанка,
сгъваше я кат' диплянка,
ала устоя му тя на "лоста".

И освен туй се натаралянка,
и наканила се бе да нанка,
но за миг, кат' две и две,
тя разбра: дългът зове;

нè е Янка жалка дилетанка.

Аз разказвам този епизодец,
щот' не сме ний мързелив народец,
и човек 'ко няма банка,
ами миризлива "джанка",
то я води в бой кат' пълководец.

Тъй във всеки град е и паланка,
беден ли си, все те мачка "танка"
на живота, виж 'ко си богат,
не превиваш толкоз често врат,
и кат' ... пръцнеш — мирис на луканка.

05. 2016

— — —

И т.н. ...

— — — — —

СЛЕДГОВОР

Е, като има Предговор, то да има и Следговор, нали така? Но не е само това, тук трябва нещо да добавя накрая, понеже книгата я писах или събирах точно 5 години, така че след толкова време да не кажа нещо просто не бива. И първото нещо е, че тя стана много голяма, бая по-дълга от Пъстрата ми каламбуриада, и поради това на редица места ще я публикувам в 4 части, като I-та е най-дълга и въпреки това не успя да събере всички философски неща, II-та продължава с дребни философски + секси + детски, III-та е с нонсенси и дребни кудоши, и IV-та е с разпявки под душа + други + отечеството + този завършващ Следговор.

Сега, защо философската част стана най-дългата, ами навярно защото аз винаги съм си бил ("дървен") философ (а сега много ми се иска да съм ... надървен такъв, но това рядко ми се отдава). Сексито не е много, и тук-таме е бая грубичко (ама пък такъв е живота, нали?); детските също биха могли да са повече, но поне има някои доста дълги и нещо за най-малките. Нонсенсите и дребните кудоши са прилично количество, както и би могло да се очаква от мен; и в последната част се появи неочаквано една глава с особен вид не много издържани

бъзикни наречени "раз-пявки под душа", традиционната глава други, и неповторимият ми цикъл "Моето отечество". Е, за 5 години и кусур — толкоз.

Поначало идеята за тази книга беше да е докато съм жив, обаче, сами разбирате, че ако е така, то тя никога няма да види бял свят, така че аз реших, че 5 години общо, и 70 мои лазарника, са съвсем достатъчни, и съдейки по обема това даже е и много, но пък на другите ми езици (руски и английски) съответните книжлета са съвсем кратички. Само че оттук нататък стратегията вече ще е съвсем друга, ще излизат (ако излизат) само сборни стихосбирки с единствено разделение за езиците (навярно по азбучен ред: Bulgarian, English, German, Russian), с примерно заглавие "Myrski's Poetical Mix — 20xx", по за една или две години, каквото успея да събера там. Тематични книги, ако случайно ми се пръкнат в главата, ще са за не повече от половин година работа, няма как иначе.

Но аз тази година 20-та (или моя 70-та) направо се олях с писане на стихове, изфабрикувах 10-тина стихосбирки, не големи, но има и такива (и под други пиздоними). Така че стига толкова, ще я добутам някак до 75, и после мисля да спра публикациите, и да премина основно към четене на кажи-речи всякакви езици (мисля, че с речник ще мога да се справя с едно поне *дузина* такива). При все че на оня свят съм *решил* — то при мен всичко става с решаване — да не ходя преди ... 3.5.35-та (щом ... Сталин е можал да го направи на 5.3.53-та — ако не греша нещо —, то защо аз да не мога да обърна цифрите?), но по-късно, все пак, може, не държа на точност чак до един ден. Ами това е, господа, четете ме ако искате, или пък не, ако не искате, но имайте пред вид, че вече от към 5 години на безплатните сайтове публикувам само съкратени версии на поезията и на големи книги (понеже цели книги не се четат така, докато дойде трамвая, за тази цел човек трябва да има книгата пред себе си, ако ще да е и в електронен вид). И, разбира се, търсете ме навън, в България аз не се публикувам, понеже нито имам пари, нито съм съгласен аз да плащам, за да ме четат други. Чао, или за някои може би сбогом.

01.2021, София, България

— — — — —

К Р А Й НА ТАЗИ ЧАСТ

Сконвертировано и публикувано на <http://SamoLit.com/>

П_О_С_Л_Е_Д_Н_О_ Л_Ю_П_И_Л_О_

(Късни Стихове) — Четвърта Част — Съкратено!

**(мирскети, мирскетини, и каквото е изкласило
в градината на Христо Мирски на стари години,
от 2015-та, та чак докато 2020-та мине и замине)**

Христо Мирский, 2015 - 2020

— — — — —

[**Резюме:** Това е поетична сбирка от най-различни хумористични стихове все в моя стил, който аз проявих още в "Пъстра Каламбуриада" доста отдавна. Те са в раздели: философски, секси, детски, нонсенси, кудоши, разпявки, други, Моето отечество, и са все с хубави детски рими, и станаха твърде много за 1 книга та затова ги публикувам в 4 части. Този път ги събирах 5 години, като мислех те да са ми последните, и действително след тях смятам да пускам само по някой Poetical Mix на 4 езика, и по за 1-2 години, освен ако случайно не напиша набързо нещо по-дълго.]

[Идея за **илюстрация** на корицата: Ами, съдейки по заглавието, тук трябва да бъде показано някакво люпило с яйца, само че, тъй като аз съм той, те трябва да са люпени от *петел*. По-конкретно аз предлагам следното: един полог (сламено гнездо) с яйца, само че те са боядисани като великденски с пъстри цветове (най-добре на петна с различни цветове, примерно зелено и жълто, червено и оранжево, и т.н.), и отгоре стои гордо един петел, с пъстра опашка, гребен, и прочее, и кукурига. Това като картинка в рамка с размери 450 x 450 пиксела, под автора и заглавието.]

— — — — —

СЪДЪРЖАНИЕ НА РАЗДЕЛИТЕ

Предговор
Философски
Леко секси
За деца
Нонсенси и каламбури
Разни кудоши
Разпявки под душа
Други
Моето отечество (поетичен цикъл)
Следговор

Забележка:Тъй като книгата е доста голяма то тя се публикува в 4 части, както следва: в I-та част е от самото начало до края на дългите философски стихове (този раздел е най-дългия), във II-та са късите философски неща + сексито + детските, в III-та са нонсенсите + кудошите (като по-дребни нонсенси), и в IV-та са от разпявките и чак до края.

— — — — —

На своята младост посвещавам

— — — — —

Продължава от предишната част ...

— — — — —

РАЗПЯВКИ ПОД ДУША

Това са кратки 4-стишия, които всеки мъж, млад или стар,

особено когато го чака някоя мацка на легло, може да си пее под душа, за повдигане на настроението. За стандартизация съм ги направил с по 4 куплета всичките, но те лесно могат да се варират според желанието и настроението на човека. Във всеки случай тук няма нищо сложно, трябва само идея и настроение; е, аз Ви давам някои идеи. Мелодията, разбира се, може да е различна, това са кратки редове, тъй че избора е голям. Но обърнете внимание, че стиховете са за мъже, пеенето в банята не е работа за жени, освен ако някоя от Вас не се чувствава ... еманципатка до мозъка на костите си и просто не може без това, ала тогава май ще се наложи сама да си измисля идеята, тъй като аз давам само 1-2. Накрая има и малко двустишия като припеви, които може и да се варират до 4 реда с повторения, но добавяйте, творете сами.

Е, откровено казано, не всичките са смешни, някои от тях са доста критични, но пък няма сега да взема да си променям амплото само заради тези разпявки. Така че те са и смешни, и философски, и секси, и груби, от всичкото по малко, само дето избягвам да поучавам много хората тук, и да се мотивирам навсякъде, защото: ами, не и под душа.

— — —

РАЗПЯВКА I

Еден маж до краста гол
к'опа нива с карфиол,
за да има зиме бол
той мезе за алкохол.

Със мустак едва набол
(с члена в левия крачол),
този мъж до кръста гол,
свирка ей тъй: си, фа, сол.

'Гато к'опаш карфиол,
н'е е кат' да си на стол,
трябват мускули на вол,
и потта блести кат' сол.

Тъй че този мъж е гол
(даже капе му сопол),
често ... пръцка — ял фас'ол —,
но обича карфиол.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА II

Известно е от памтивека
туй, че мъжът, той е човека,
докат' жената е дюшек,
за всеки мъжки по-здрав тек.

'Ма туй се знай и от шебек,
че сал мъжа, той е човек,
докат' жената е с дефек,
и често служи за дюшек.

Във студ и мраз, във жар и пек,
мъжът е бил, и е човек,
докат' жената'й с нрав по-лек
и я използват за дюшек.

Освен туй тя е със "геврек" —
май Дядо Боже'й бил зевзек —,
ала човек е сал мъжа,
отпред, но и откъм ... гъжа.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА III

Радамес обичал бил ... петмез,
а пък аз си пийвам с кеф боза.
Който може да ми каже днес,
пуркуа е всичко туй така?

Със петмеза днес аз карам "без",
щот' не се продава той — 'ми да!
Чух че бил той тъмен, гъст, кат' грес,
но бозицата е красота.

Пък и тоз' деспотин Радамес,
казват, че отворел ли уста,
бълвал бил към робите карес,

пък то туй е вече срамота.

Но 'ко ще той да е ял и грес —
'кво знам аз, 'ми тъй, *КОМСИ-КОМСА* —,
знам, че бил е някакъв сербез,
и изчезнал вече от света.

12. 2018

— — —

РАЗПЯВКА IV

Ще отида във ... Лесото,
да си купя там месото,
щот' у нас кат' през просото
караме я със месото.

Във Лесото, във Лесото,
там ми е на мен местото,
тъй кат' мръвката, месото,
туй е то за мен доброто.

Ами да, при нас петното
е в цената на месото,
а пък хор'та имат мотото:
"Мазничко да ни'й ... ___ното [крос-?]"

Тъй че аз, зарад' месото,
ш'се преселя във Лесото,
и ш'си найда там доброто,
кат' печалбица от Тото.

12. 2018

— — —

И т.н. ...

— — — — —

ДРУГИ

— — —

**НА МОЕТО ДРУГАРЧЕ
(стих мирскет)**

Дивото цветче, наречено глухарче,
първо е за мен, ще знаете, другарче;
почна ли да готвя — да набèра бягам
двайсетина листа, щот' на всичко слагам.

То помага главно да е в ред *джигера*,
ала туй *дживот* е, и ... *джигита* прай!
Тъй че дойде ли отново *primavera**
сбирам го навреде аз из моя край.

[* Пролет, на италиански, нещо преди вего-истинския сезон.
]

От цветчетата пък правя си медец,
а листата осолявам на туршия,
в резултат на туй съм здрав — защо да крия? —
и, макар и дърт, но свеж и хубавец.

И излиза, че във форми най-различни
храни ме таз' билка и крепи отлично,
и при туй живея аз икономично!

06. 2016

— — —

**ЛАПАЙТИ ДИЦА, ИЦА!
(мирскетино)**

Яжте повече яйца,
ма най-баш ... черупките!
Те във вашите чревца
калций снасят, шлюпките.
Тъй че възрастни, деца,
запечете, хрупкайте.
Живват стави и сърца.

07. 2016

П.П. Значи, това нещо, че черупките на яйцата съдържат калций в най-чист вид, трябва да го знаят всички лекари, но в днешно време те си подкрепят "гилдията" и в никакъв случай няма да ви кажат за някакво лекарство, което не струва нищо. Аз, обаче, си спомних, че на времето си (т.е. преди 60-тина години) са ме карали да ям черупки на яйца, и сега на стари години поднових това, и се чувствам съвсем добре, подмладявам се, и изобщо *не изпитвам нужда* от мляко. Защото млякото се консумира основно заради калция, а той в него *не* е в добър вид, съдържа много слуз. Не искам да кажа, че не трябва да ядете млечни продукти, като сирене или кашкавал, но заради вкуса им, иначе в най-добрия случай кисело мляко понякога, но пряното е направо излишно. Така че, госпожи и господа, ако искате, вземайте пример, ако не, чакайте и у нас да вземат да продават черупки на яйца по аптеките, и тогава да купувате. Те просто се препичат малко докато станат леко кафяви, независимо дали са взети от сурови или варени яйца, стриват се в шепата и се лапат (и ако човек има зъби може и да си ги дъвче, но те няма как да ви порежат); дневната дажба за мен е около 1/5 от яйце, т.е. 6 яйца месечно. Това е, аз си изпълних дълга, а вие както желаете. Но имайте предвид, че калция гради и кости, и стави, и кръвоносни съдове, и зъби, и по този начин той е практически *вкусен*.

— — —

ИМАЛА МАЙКА (феминистичен вариант, а ла Мирски)

Имала-а мама, имал и тати,
сал една-а керка, ега-а ти!
Ега-а ти, сал ке-ерка,
'ма то каквот' Бог ни прати;
сал ке-ерка, ега-а ти,
ама то що Бог ни прати.

Раснала *Пена*, па пораснала,
и у школото, всичко узнала,
прави-ила с момче-ета,
туй що се прай в пуберте-ета;
позна-ала в пуберте-ета,
кат' всяка друга, момчета.

Бачкала после де-къде свари,

за да изкара бар' малко пари,
с дрешчици дай отбра-ани,
не с туй що е от ла-ани;
с дрешчици все отбра-ани,
не стари вече, от лани.

Докато гледат, мама и тати,
че провиснали, ега-а ти,
гърдите ù бухла-ти
виснали веч' полега-ати,
станали веч', ега-а ти,
циците ù полега-ати,
висна-али, ега-а ти,
циците ù полега-ати.

08. 2016

П.П. Тук има две забележки, маркирани с наклонен шрифт. Едната е за "Пена", вместо което име може да стои всяко друго двусрично, ама и трисрично, при желание, ако се скъси предишната дума (прим. "Расла Марийка"). Другата е че при този неравноделен такт някъде се вмъква една сричка и това също е с наклонени букви. Е и ударенията не са съвсем правилни, това е нещо македонско, а има и други неправилности.

— — —

В ПОЛЗА НА БИЗНЕСА (кратки реклами)

Нема оти дълго да се каните —
най-добрия сме бутик в Баланите.

Never stop before the entrance, we
just invite you быстренько войти.

Някъде с клиентите се сал гъбаркат,
ний сме честни, нямаме "филе хлебарки".

Was Sie wünschen, meine Damen, Herren,
hier becommen Sie, mit Manieren.

В някой магазини са нахални, дръзки,
ний пък не Ви време дамските превръзки.

Тука всеки може да намери
tutto per i suoi desideri.

Тук, 'ко Ви запитаме: Comment ça va?
казвайте: 'ми ще си купя т'ва-он'ва.

Number 1 of number 1 of shops is this!
Затова се пазарува тук с пениз.

Unseres Geschäft der beste ist, nicht wahr?
Surely у нас, 'ма май и по света.

Торопитесь люди в этот магазин,
it is nice, enchanting, enticing like sin.

Кто сюда ни разу не вошёл,
тот по мне верблюду, иднюку, осёл.

Эт' не магазин, а прямо люкс и блеск!
Който влезе, граби, не излиза без.

Wenn ich Geld ein bisschen habe, come hier,
хем ги харча с кеф, хем гледам си сеир.

Ma che bel negozio, e per pochi soldi!
Дёшего всё здесь-то, заходить извольте!

Коего е вярно е право, и тука
купува народа отвъд комшулука.

Oh mon Dieux, mein Gott, oh mamma mia!
Тук съм в изобилие до шия.

Alles was Sie wünschen hier wir haben.
Даже от комар масчица, да бе!

Ma che cosa fai, bella cara mia?
Влез, ала не даваме на вересия.

If you enter our shop you'll see
всякакви неземни красоти.

Wissen Sie, in unserem Geschäft
Вий ще пазарувате със кеф.

01. 2017

— — —

И т.н. ...

HEILIGE NACHT
(кощунствено либрето)

В хайлиге нахт
аз се ... из ___ [-секнах]!
Ах как посмях,
що доживях?
Ах как посмях,
баш в тази нахт,
Що доживях —
седнах и ___ [играх]?!

Да стискал бях,
ала не щях,
с ядене бях
пълен кат' мях.
Пълен кат' мях
с ядене бях,
и не успях;
да стискал бях.

С туй се олях,
туй беше грях,
късно прозрях —
да пукнал бях!
Да пукнал бях
'гато прозрях,
че туй бе грях,
с койт' се олях.

Тъй в моя страх
три дни не ___ [пях],
докат' разбрах:
всичко е грях.
Ала разбрах:
всичко е грях,
при все че в страх
три дни не ___ [спах],

Като "поврях",

мъдрост пресях:
Бог е, прозрях,
гъдел и смях!
Гъдел и смях —
Бог ил' Алах —,
но туй прозрях,
дълго кат' "врях".

Тъй в тази нахт —
кат' мях със грях —,
с пиене, ах,
пак се олях.
Щот' всеки'й, ах,
пълен със грях,
а Бог, Алах —
гъдел и смях!
а Бог, Алах —
гъдел и смях!

12.2020

П.П. Сега, аз моля за извинение, и това *не* значи че не харесвам този мил семеен празник, с постни ястия, а не с луксозни неща, но идеята ми се видя направо страхотна (защото, дете се вика, случва се, празник или не празник), плюс това 4-срични стихове не се пишат (те, навярно, са с 7 или 8 срични но с вътрешна рима) и това беше ново предизвикателство.

— — — — —

МОЕТО ОТЕЧЕСТВО

(поетичен цикъл)

— — —

НА МОЯТА РОДИНА

Роден съм аз тука, и своята страна
обичах, ще знаеш, досуш кат' жена,
но вече от нея глава ме боли.
Ма то със жените е тъй, разбери!

Живея аз в нея все беден, кат' кол,
макар че покриват мазол след мазол
ръцете ми, щото у нас е така:
все залудо бачкаш, но инак — беда.

Та мойта родина е чудна страна,
но е ратайкиня на други в света,
и в този процес става често ... курве
и ме пренебрегва тъй как две и две.

А има си всичко, снага, телеса,
где барнеш, все пълни се твойта ръка,
но рядко'й добра щом си беден човек,
така е отдавна, и в днешния век.

Живял съм аз малко и в други страни.
Там грижи за хората имат добри.
Докато при нас като вълк-единак
живееш, и то ако имаш мерак.

Така че аз тези, що бягат от нас
приветствам, понеже се иска кураж
родината да си напуснеш без свян
и да се преселиш във чужди ти стан.

Но тъй като вече бая остарях
не мога да бъда един аз от тях
и тук ще ми бъде и гроба на мен,
макар от страната дан' съм възхитен.

01. 2016

— — —

ТАМ ГДЕ РОМОЛИ РЕЧИЦА

Там, где тихо ромоли речица
легнала е селска хубавица
и на слънцето излага,
не че толкоз се налага,
поразголената доста __ца [пани-?]

По-надолу пищният ù таз
е готов почти диван-чапраз,
ако и да е с гърбица,

да започне секс-игрица,
и 'ко може да е "много раз".

И бедрата, още без масчица,
тръпнат да ги галят със ръчица
и във порива на бурна страст
мъжкият набъбнал бързо "праз"
да се шмугне там като къртица.

Затова са всичките преструвки,
гримове, и дрешки, и обувки,
устните със цвят на лютеница,
цялата таз' лъскава корица —
мъжките да привлекат милувки.

Ала да оставим таз' лъвица
(или, ако щете, магарича),
аз за родния милея край,
и най-баш кога е месец май,
и зелена вред расте тревица.

05. 2016

— — —

ТАМ ВЪВ БЛИЗКАТА ГОРИЧКА

Тамо горе, в близката горичка,
мъж, наметнал на гърба абичка,
удря яко с секирчето
да пререже тъй дръвчето,
да изкара някоя паричка.

Щот' във този демократски глад,
и на село 'ко живееш, брат,
не размахваш ли ръчичка
все се цупи твойта ___ка [Мич-?],
че пак няма дрешки за парад.

Тъй с дръвца ти пълниш своята бричка
и послушната ти магаричка
ги довлича до клиента
да си топли 'партаментата,
и туй помощ е, макар мъничка.

Или копаш на заможни двора,

ил' оправяш някому стобора,
или кравичка, овчичка,
водиш да пасе тревичка,
а и чистиш им след туй обора.

И изобщо, нямаш ли маичка,
трепеш се за сухичка коричка,
че във нашта хубава страна
вири нависоко тоз' носа,
кой се вози в лъскава количка.

05. 2016

— — —

СРЕД ВИЛА НА ПОЛЯНКА

Сред луксозна вила, на полянка,
седнала е млада куртизанка,
и си доларчетата брои,
и оглежда ги от вси страни,
че ги вади с пот, макар с лежанка.

Ето, снощи се озори доста,
и за малко не напусна поста,
тъй кат' беше той бабанка,
сгъваше я кат' диплянка,
ала устоя му тя на "лоста".

И освен туй се натараянка,
и наканила се бе да нанка,
но за миг, кат' две и две,
тя разбра: дългът зове;
нè е Янка жалка дилетанка.

Аз разказвам този епизодец,
щот' не сме ний мързелив народец,
и човек 'ко няма банка,
ами миризлива "джанка",
то я води в бой кат' пълководец.

Тъй във всеки град е и паланка,
беден ли си, все те мачка "танка"
на живота, виж 'ко си богат,
не превиваш толкоз често врат,
и кат' ... пръцнеш — мирис на луканка.

05. 2016

— — —

И т.н. ...

— — — — —

СЛЕДГОВОР

Е, като има Предговор, то да има и Следговор, нали така? Но не е само това, тук трябва нещо да добавя накрая, понеже книгата я писах или събирах точно 5 години, така че след толкова време да не кажа нещо просто не бива. И първото нещо е, че тя стана много голяма, бая по-дълга от Пъстрата ми каламбуриада, и поради това на редица места ще я публикувам в 4 части, като I-та е най-дълга и въпреки това не успя да събере всички философски неща, II-та продължава с дребни философски + секси + детски, III-та е с нонсенси и дребни кудоши, и IV-та е с разпявки под душа + други + отечеството + този завършващ Следговор.

Сега, защо философската част стана най-дългата, ами навярно защото аз винаги съм си бил ("дървен") философ (а сега много ми се иска да съм ... надървен такъв, но това рядко ми се отдава). Сексито не е много, и тук-таме е бая грубичко (ама пък такъв е живота, нали?); детските също биха могли да са повече, но поне има някои доста дълги и нещо за най-малките. Нонсенсите и дребните кудоши са прилично количество, както и би могло да се очаква от мен; и в последната част се появи неочаквано една глава с особен вид не много издържани бъзикни наречени "раз-пявки под душа", традиционната глава други, и неповторимият ми цикъл "Моето отечество". Е, за 5 години и кусур — толкоз.

Поначало идеята за тази книга беше да е докато съм жив, обаче, сами разбирате, че ако е така, то тя никога няма да види бял свят, така че аз реших, че 5 години общо, и 70 мои лазарника, са съвсем достатъчни, и съдейки по обема това даже е и много, но пък на другите ми езици (руски и английски) съответните книжлета са съвсем кратички. Само че оттук нататък стратегията вече ще е съвсем друга, ще излизат (ако излизат) само сборни стихосбирки с единствено разделение за езиците (навярно по азбучен ред: Bulgarian, English, German, Russian), с примерно заглавие "Myrski's Poetical Mix — 20xx", по за

една или две години, каквото успея да събера там. Тематични книги, ако случайно ми се пръкнат в главата, ще са за не повече от половин година работа, няма как иначе.

Но аз тази година 20-та (или моя 70-та) направо се олях с писане на стихове, изфабрикувах 10-тина стихосбирки, не големи, но има и такива (и под други пиздоними). Така че стига толкова, ще я добутам някак до 75, и после мисля да спра публикациите, и да премина основно към четене на кажи-речи всякакви езици (мисля, че с речник ще мога да се справя с едно поне *дузина* такива). При все че на оня свят съм *решил* — то при мен всичко става с решаване — да не ходя преди ... 3.5.35-та (щом ... Сталин е можал да го направи на 5.3.53-та — ако не греша нещо —, то защо аз да не мога да обърна цифрите?), но по-късно, все пак, може, не държа на точност чак до един ден. Ами това е, господа, четете ме ако искате, или пък не, ако не искате, но имайте пред вид, че вече от към 5 години на безплатните сайтове публикувам само съкратени версии на поезията и на големи книги (понеже цели книги не се четат така, докато дойде трамвая, за тази цел човек трябва да има книгата пред себе си, ако ще да е и в електронен вид). И, разбира се, търсете ме навън, в България аз не се публикувам, понеже нито имам пари, нито съм съгласен аз да плащам, за да ме четат други. Чао, или за някои може би сбогом.

01.2021, София, България

— — — — —

К Р А Й НА ТАЗИ ЧАСТ

Сконвертировано и публикувано на <http://SamoLit.com/>

Сконвертировано и публикувано на <https://SamoLit.com/>